

PAP *æskén*

8. ÅRGANG • NR. 7

DEC. 1954

ET 50 ÅRS JUBILÆUM

Direktør Mikkelsen ved sit overdådigt bugnende gavebord.

Civilingeniør Bang udbringer under receptionen for direktør Mikkelsen et leve for jubilaren.

Indkøbschefen på fabriken, Einer E. Stjerne fejrede den 15. oktober sit 25 års jubilæum i firmaet. Her gratuleres han på dagen af den samlede direktion.

-OG
ET
25
ÅRS

**Dygtig ledelse, gode
arbejdsforhold og god
tone gjorde de 50 år
til en herlig tid.**

Det er kun de færreste beskåret at kunne fejre 50-års firma-jubilæum.

Det kunne direktør P. Mikkelsen den 10. oktober i år. Og det blev en begivenhed af de helt store i organisationens historie.

Gratulanter strømmede til fra nær og fjern i et sådant tal, at det på et vist tidspunkt så ud til, at alle rammer ville blive sprængt ved den reception, der blev afholdt i firmaet.

Som kronen på hyldesten kom meddelelsen om, at Hans Majestæt Kong Frederik har udnævnt direktøren til Ridder af Dannebrog.

Midt i al virakken har »Papæskan« besøgt direktør Mikkelsen for at høre lidt om, hvordan det føles at blive 50-års jubilær.

— Det er med meget stor glæde, jeg tænker tilbage på de 50 år, indleder direktør Mikkelsen, — jeg har altid haft gode arbejdsforhold, og det er lykkedes mig — efterhånden som firmaet voksede — at bestride forskellige poster.

Det mest forbavsende er dog, hvor alle de mange år er blevet af. Når jeg i dag tænker tilbage på den udvikling, der er sket, er det, som om tiden er fløjet afsted.

En ugeløn på tre kroner

De blev ansat i firmaet den 10. oktober 1904. Hvordan begyndte det hele?

— Jeg kom lige fra skolen og blev antaget af en ung mand på kontoret til en ugeløn af tre eller fire kroner. Det fik jeg dog aldrig. Grosserer Axel Schou, der var en dygtig og forstående mand, som kunne se på sin medarbejder, om han gerne ville arbejde, gav mig en første måneds løn på 30 kroner.

Hvad bestod arbejdet i?

— Jeg var faktisk en slags altnuligmand. Jeg gik til hånd på lageret, klarerede, gik i byen og ekspederede postpakker. Arbejdet begyndte dengang kl. 8 om morgenen og sluttede uden for sæsonen normalt kl. 6 om aftenen. I den travle periode kunne den godt blive både 8 og 9, og så gjaldt det om at skynde sig hen på Købmagergades postkontor, der lukkede kl. 9. Det var andre tider dengang.

Jeg begyndte som altnuligmand.

Når man skulle rundt i byen på den tid, foregik det til fods, med heste-sporvogn eller den efterhånden almindelige elektriske sporvogn eller på cykle.

Skulle man dengang ud til f. eks. Titan på Tagensvej, foregik det med een-spænder-sporvogn. En del af strækningen kunne man køre for fem øre. Skulle man udover denne grænse, måtte man betale ti øre for turen.

De sagde, at grosserer Axel Schou var en dygtig købmand og et forstående menneske. Er der nogle træk, De særlig mindes, når De tænker på grosserereren?

— Jeg husker så tydeligt min første dag i firmaet. Jeg skulle hente nogle varer ned fra en hylde og stod derfor op på et bord i et af lokalerne. Døren gik op, og grosserer Axel Schou trådte ind. Nu var det jo min første dag, og jeg blev så overrasket, da jeg så denne herre træde ind, at jeg med foden kom til at støde til nogle kultrådslamper, der lå på bordet. De gik på gulvet som et helt fyrværkeri, og jeg tænkte, at nu fik jeg mig en ordentlig omgang.

Det fik jeg slet ikke. Grosserereren gik blot hen imod mig og sagde i en rolig og venlig tone: Peter, det er hovedsageligt porcelæn, glødelamper o. lign., vi har med at gøre her, derfor vil du nok være venlig at omgås tingene med forsigtighed.

Det var denne appelleren til een, der gjorde, at man måtte respektere denne mand.

Jeg stod på et bord, da grossererens trådte ind.

Firmaet lå dengang i St. Kongensgade under meget beskedne forhold. Foruden grossererens var der kun to på kontoret — og så mig.

Problemer med kopipressemaskinen

Til mit arbejde hørte det også at passe »kopimaskinen«. Det var en slags rullepølse-presse med 2 plader og gevindstang. Og så stod man der og pressede. Når kluden somme tider blev lidt for våd, løb det hele ud i en syndig masse, så man overhovedet intet kunne læse. Det vakte stor fortrydelse, for så skulle brevet jo skrives om igen.

Tiden gik, og firmaet voksede. Vi fik flere og flere varettyper på lager, og kredsen af medarbejdere øgedes tilsvarende. Min interesse for forretningen voksede, og en skønne dag blev jeg udnævnt til lagerforvalter.

I 1912 blev jeg indkaldt til militærtjeneste og genindkaldt, da verdenskrigen brød ud i 1914.

Hvad var det især, der fangede Deres interesse ved handelen?

— Jeg har altid interesseret mig for mennesker. For mig var det dejligt at tale med kunderne, både i telefonen og personligt, vinde deres tillid og være med til at bygge den gode kontakt op mellem firmaet og kundekredsen.

Og her kom et forretningsprincip os til gode. Det var nemlig et princip hos Axel Schou, at alle varer så vidt muligt skulle sendes afsted samme dag, som ordren indgik. Det gav respekt udadtil overfor firmaet, og det gav tillid til os medarbejdere. —

Udviklingen inden for den elektriske branche gik med rivende hast. I 1919 overdrog grosserer Axel Schou firmaet til et aktieselskab med ingeniørkaptajn N. B. Sommerfeldt som chef, og i 1933 udnævntes jubilaren til direktør.

— Når man nu har det spand af år at se tilbage på, hvordan betragter man så de unges stilling i dag, direktør Mikkelsen?

Kopipressemaskinen sorterede også under mig.

På vagt for Danmark i 1914.

— De unge har idag — hvis de selv vil — langt bedre mulighed for dygtiggørelse og uddannelse, end vi havde det dengang. Nok var disse muligheder til stede, men det var i et meget begrænset omfang.

Har De en hobby, direktør Mikkelsen?

— Min hobby er mit privatliv, som jeg altid har holdt adskilt fra arbejdet. Det er herligt at kunne hvile ud hjemme i sit hus og i sin have efter mangen anstrengende arbejdsdag.

Er der andre ting, foruden dem, vi her har talt om, der har været af betydning for Dem i de 50 år.

— Ja, samarbejdet, slutter direktør Mikkelsen. Jeg har i alle de år, jeg har virket her i firmaet, arbejdet på at få et godt forhold til alle, jeg er kommet i berøring med inden for firmaets rammer.

Det har lønnet sig. Det giver en personlig tilfredsstillelse, det gør et godt indtryk udadtil, og det bringer en glæde ind i det daglige arbejde, som ingen af os kan undvære.

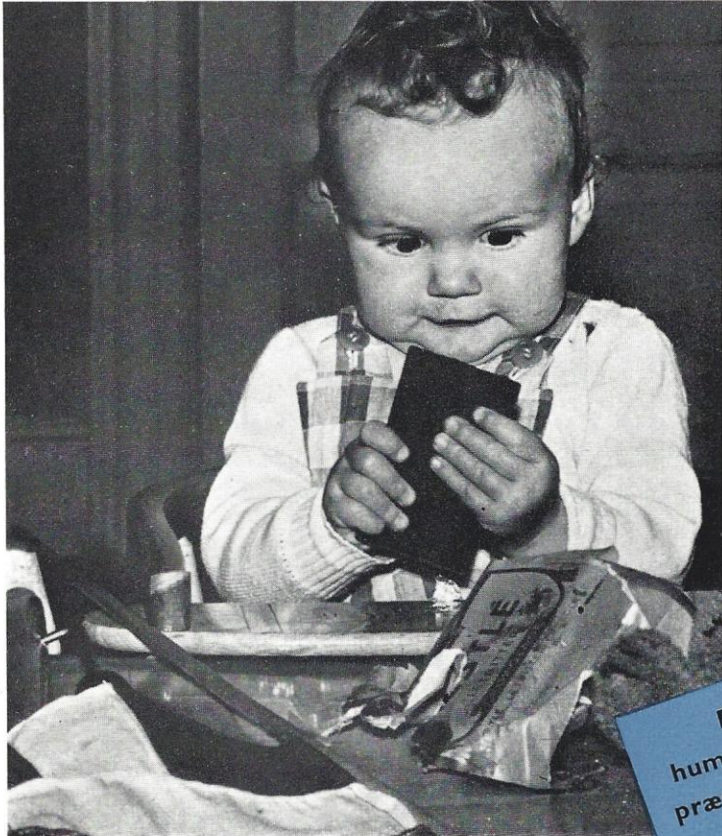
SuperMange BROCHURER

Qvist & Komp.s bogtrykkeri har virkelig haft *tryk* på for at kunne levere 100.000 nye modtager-brochurer. Brochurerne, der er smukt trykt på et godt stykke papir, ville i udbredt stand kunne brolægge hele rådhuspladsen (ca. 25.000 m²), og for at veje dem op måtte vor reklamechef og hans fuldmægtig hver 9 gange på vægten.

d'herrer Vilhelmsen og Larsen hjælper med ved løsningen af de 100.000 brochurer.

Reklamelagerets to medarbejdere, Vilhelmsen og Larsen, har smøget ærmerne op og giver chaufføren et nap med ved aflæsningen af de 100.000 brochurer.

Det
humoristiske
præmiebillede

RESULTATET AF FOTOKONKURRENCEN

Størstedelen af præmierne gik til fabriken

Bedømmelsen af det indsendte billedmateriale er nu afsluttet. Den fandt sted ved et møde på »Papæskens« redaktion, hvor de høje dommere efter to timers gennemgang og votering fældede dommen. Dommerkomiteen, der bestod af fotograf Claus Her-

mansen, Foto & Tekst A/S, ingeniør Dekker, fotoklubben og Bent Clémensen, bladudvalget, var stort set enige i afgørelsen.

Samtidig var man glade ved at se den ensartede høje kvalitet, der karakteriserede de indsendte billeder.

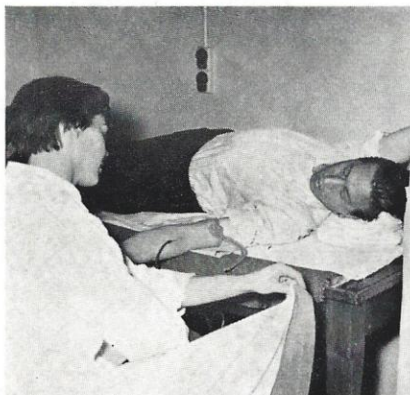
(Fortsættes side 10)

Over 400 g

Bedste samlede resultat i en

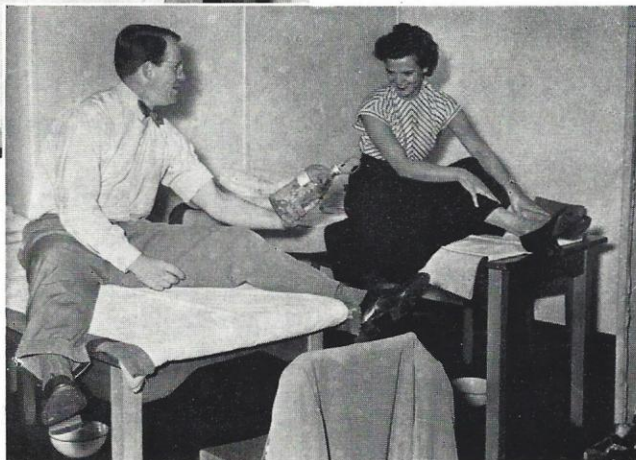
Man gør meget for en god sag, ikke mindst, når man er i selskab med charmerende sygeplejersker fra blodbanken.

Blodgivningen hos Philips blev en så stor succes, at arrangørerne, de tre personaleforeninger og dr. Nørskov Andersen, med rette kan være stolte af den.

I alt gav 415 medarbejdere blod, og det anses for at være det største samlede tal, man endnu er kommet op på ved blodgivning på større erhvervsvirksomheder.

Arrangementet var fra ledelsen lagt således til rette, at Philips stillede lokaler til rådighed for blodbanken, for at blodgivningen kunne komme til at foregå i arbejdstiden. På fa-

Med få manende ord indgiver hr. Jørgen Holm frk. Toft fra reklameafdelingen det fornødne moralske mod.

Ingeniør Krebs, der meldte

av blod hos PHILIPS

en enkelt erhvervsvirksomhed

briken forestod forvalter Petersen arrangementet, og på Industrigården var det PAP's formand, Hugo Petersen, entusiastisk assisteret af dekoratør Stephensen.

Til de, der ikke meldte sig, skal oplyses, at tidspunktet for at melde sig som bloddonor ikke er forpasset. Blodbanken på Bispebjerg Hospital — Ta. 8012 — tager imod hver dag mellem kl. 10 og 14 samt tirsdag og torsdag mellem kl. 17.30 og 19.30.

Det er absolut en overvejelse værd. — Det er en uvurderlig hjælp, De derigennem yder.

Pressen bragte omtaler af arrangementet. Her 'skyder' Ekstrabladets fotograf en karakteristisk situation.

briken, var blandt de første, ig ved blodgivningen.

Lige for lige, siger hr. Hoverby til den smilende unge sygeplejerske fra blodbanken.

Den høje dommerkomite

Fotokonkurrencen

(Fortsat fra side 7)

Førstepræmien for det fotografisk bedste billede gik til Carl Fr. Schmidt, fabrikken. Det er reprodu-

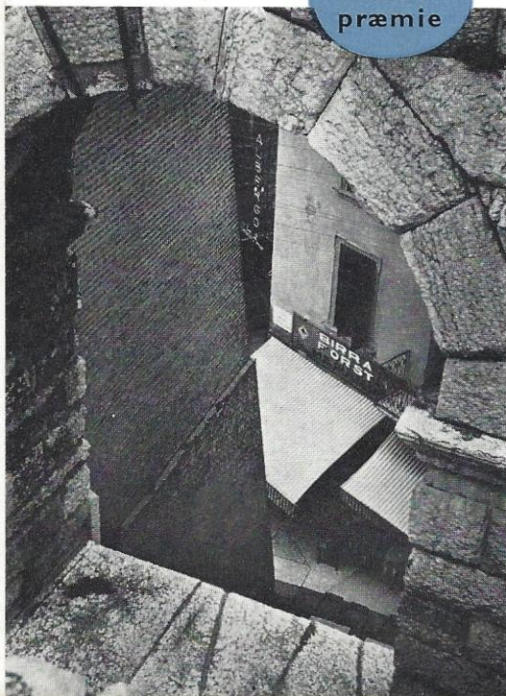
ceret på forsiden af dette blad. Dommerne var her ikke helt enige, idet een af dommerstemmerne faldt på et andet af Carl Fr. Schmidts billeder. Ved bedømmelsen var man imidlertid enige om, at det præmierede billede viste udmærket øje for motiv, fremragende fotografisk kunnen, og at negativets muligheder var fuldt udnyttet ved kopieringen.

Andenpræmien for det humoristiske billede gik til E. Schwanenflügel, også fabrikken. Det viser i en morsom situation barnets forventning overfor en dejlig plade chokolade.

De øvrige præmierede billeder var så udmærkede, at man også gerne ville have fremhævet dem specielt, men der var her kun mulighed for at anerkende deres kvalitet med 5 opmuntringspræmier.

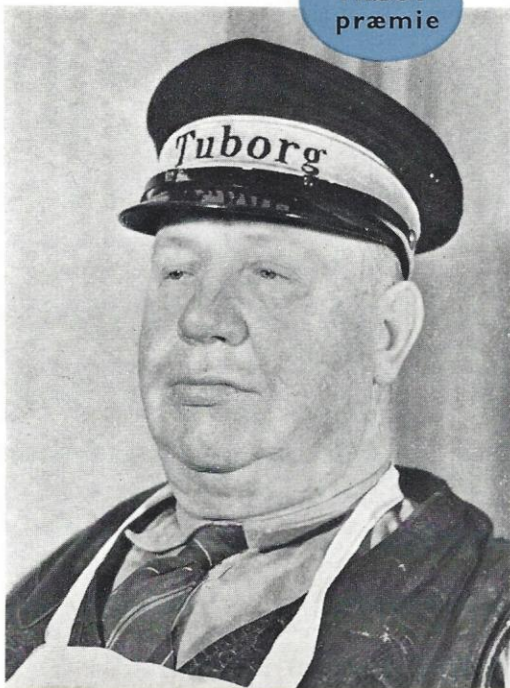
Dekorator Stephensén, hovedkontoret, fik den første trøstpræmie, 2 bio-

Verona

TRØST-
præmie

Tuborgmanden

TRØST-
præmie

**TRØST-
præmie**

grafbiller, for et portrætstudie »Tuborgmanden«, og for kvaliteten af de indsendte billeder iøvrigt. Hr. Almind, fabrikken, for et billede fra Verona, og salgschef A. Fischer for et londonmotiv.

De to sidste trøstpræmier gik til civiling. Hermann og hr. Henriksen, indkøbsafdelingen, fabrikken, for to karakteristiske børnebilleder.

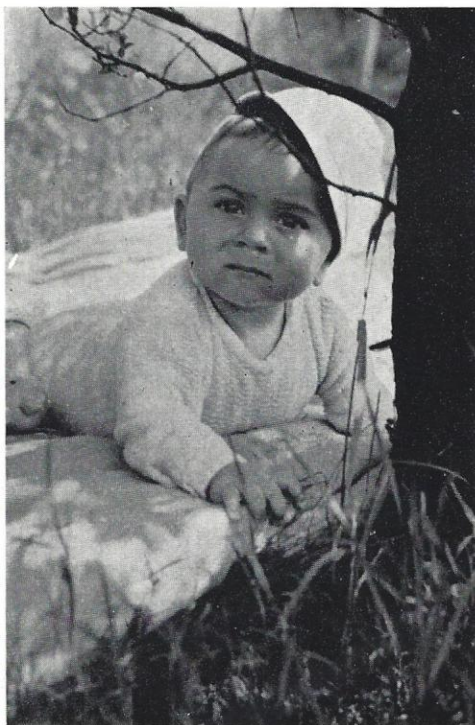
Papæsen ønsker vinderne tillykke og takker alle de øvrige deltagere, og ønsker dem »bedre held næste gang«.

**TRØST-
præmie**

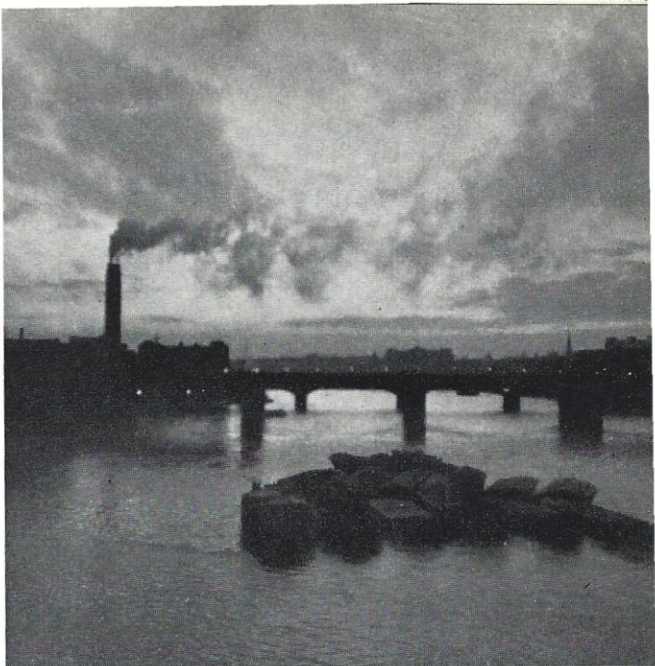

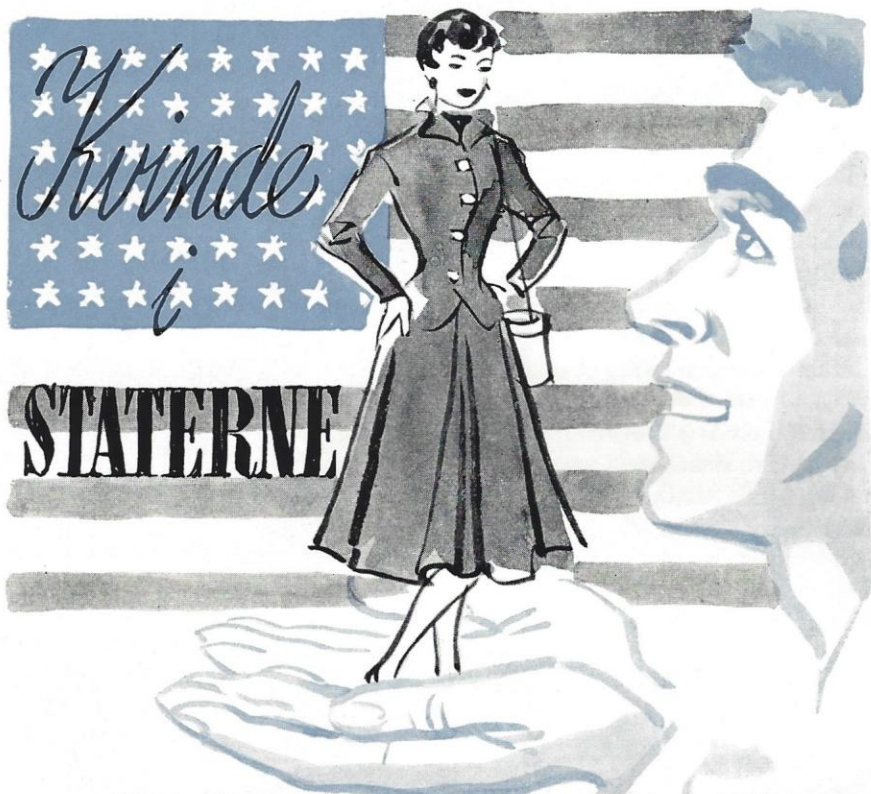
Koncentration

**TRØST-
præmie**

Dejlige Unge

Kirsten Suneson, der i trekvart år har opholdt sig i U.S.A., er nu vendt tilbage til den daglige dont, — og „Papæskens“ kvindelige medarbejder lægger naturligvis sin vej om ad P.G.I. for at byde velkommen hjem.

— Det kunne interessere af høre nogle af dine indtryk. Hvordan lever dine amerikanske medsøstre i dag?

Ja, hvordan lever de. — Jeg havde ikke noget imod at være ung pige i det amerikanske samfund. For at nævne den unge pige på kontor. Hun får i hvert tilfælde en sådan gage, at hun kan holde bil. Hvilken kontor-pige herhjemme kan det? Amerikanerinden får mere for sine penge, end vi får her.

Hun møder på kontoret kl. 8 om morgenen og får fri kl. 16 eller 16.30. Hun har helt fri om lørdagen. Og når hun så har bilen, har hun de bedste muligheder for virkelig at få noget ud af sin weekend. Det er da en mægtig ide at arbejde en halv times tid mere de andre af ugens hverdage, når man så til gengæld kan holde lørdagen helt fri. En lignende ordning her ville sikkert blive modtaget med begejstring!

Den amerikanske kontordame har en sådan gage, at hun kan holde bil.

Du siger, at den amerikanske kontorpige tjener mere. Giver det sig udtryk i andet end bil?

Det synes jeg. De er meget smarte i deres påklædning. Alle amerikanske kvinder klæder sig forøvrigt meget ungdommeligt — og de gør en bunke ud af deres udseende.

Make-up?

Ja, de bruger make-up i stor stil. Men ikke sådan at forstå, at de bruger mere make-up, end vi kender det her. Det havde jeg ikke indtryk af.

De bruger make-up i stor stil.

Men make-up'en er altid perfekt, — og så anvender man make-up i flere aldersklasser, end vi er vant til. De ganske unge piger bruger sminke, så det er umuligt at se, om de er 14 eller 25 — men godt ser de ud — og den lidt ældre kvinde gør udstrakt brug af sminke. Med smag ovenikøbet. De kosmetiske artikler er også fremragende derovre — men dyre.

Men er der tid til al den megen pleje af ydret?

Den amerikanske mand er meget mere galant og hensynsfuld end den danske.

Det skal der da være. Hvordan kontorpigen klarer det, ved jeg ikke, — men det nås da.

Noget andet er det med husmoderen. Hun har alle tænkelige tekniske hjælpemidler i sit arbejde i huset. Manden hjælper altid med. Den amerikanske mand er forresten meget mere galant og hensynsfuld end den danske. Min opfattelse er at kvinden bæres på hænder derovre. Man har en ide om, at det er hende, der bestemmer farten. Ikke alene i hjemmet. I alle forhold. Den ameri-

kanske husmoder har meget mere tid til sig selv, end den danske har. Amerikanernes levevis er også mere enkel end vor. De spiser mange grøntsager og altid en masse frugt. Kødet, de spiser, er magrere, og vel også sundere end vort. Hele deres ernæring er vel medvirkende til det gode udseende. Og det med, at alle amerikanere ligner hinanden, som vi siger, er der noget om. De spiser jo gennemgående det samme alle vegne.

Kvindeklubberne

Når nu husmoderen har det så meget nemmere, så får hun vel også tid til en del udover at pleje sit udseende?

Ih ja, der er jo kvindeklubberne. Det går de meget op i.

Du siger det lidt ironisk?

Måske. Man rynker vel altid lidt på næsen af alt for udpræget fanatisme hos ens medsøstre. Jeg må dog sige, at kvindeklubberne i Amerika har sin berettigelse. Den sociale for-sorg derovre ligger absolut ikke på højde med den danske. Det er simpelthen en nødvendighed, at det private initiativ træder til. Den amerikanske kvinde er tilsluttet mindst een klub. Snarere flere. Der er klubber, der tager sig af sociale problemer på hospitalerne, i skolerne, der er forældreråd o.s.v.

De er sindsygt moralske

Hvad med moralen?

De er sindsygt moralske. Og hvad man kan eller ikke kan spillere en meget stor rolle. De er også uhyre religiøse. Om de er det i deres inderste,

Den udprægede fanatisme i kvindeklubberne virker lidt latterlig.

skal være usagt, men udadtil. Det har vel også noget at gøre med deres moralbegreber. De går i kirke hver eneste søndag, allesammen. Og efter kirkegangen går børnene og de unge i søndagsskole en times tid. Og så er der kirkegang igen midt i ugen. Hver sekt tror, at deres tro er den eneste saliggørende. Man er meget intolerant overfor anderledes troende. Det synes jeg var et utiltalende træk.

I andre retninger er Amerikanerne frisindede. F. eks. hvad angår klædedragten. Man kan gå i alt, så at sige. Der er ingen, der vender sig om, fordi man går i butikker i stranddragt. Turisterne vil studse, men ikke amerikanerne. Alligevel er det sådan, at man ikke kan komme på en badestrand iført kjole med badedragt under, og så tage kjolen af på stranden. Det er ikke passende. Derimod kan man komme i bil til stranden, iført badedragt alene, eventuelt med et håndklæde over armen, stige ud af bilen og gå i vandet, uden at nogen vil tage anstød. Man synes,

det er noget underligt noget. Men sådan er det nu.

I den forbindelse kan jeg fortælle en lille episode. En steghed dag, hvor vi havde været ude at bade og trængte til en forfriskning, kørte vi til en Fountain-Grill i en af de store nationale parker. Etablissementet var ganske almindeligt, nærmest lidt under normen. Jeg var i badedragt, men tog dog et par shorts over for at være helt takkelig. Ikke desto mindre fik jeg i restauranten at vide, at man ikke serverede for damer med bare skuldre, om jeg venligst ville iføre mig en bluse. Jeg var rasende, men der var intet at gøre. Blusen på.

Du sagde, at du var i Californien. Hollywood?

Ja, det fik jeg også med, men kun overfladisk på en bustur. Jeg så, hvor Bing Crosby boede. Vi kom også forbi Jasha Heifetz' villa. Hans swimming-pool havde form som en violin. Meget originalt.

Det ligger jo ikke langt fra at spørge, om du vil derover igen.

Jeg er jo lige kommet hjem, så det bliver ikke aktuelt lige med det samme. Men jeg havde ikke noget imod at være kvinde i U.S.A., og jeg tror, at man som dansk kontormus har absolutte muligheder for at skabe sig et job derovre.

Alle indenfor organisationens rammer, som glædede mig på min 50-års jubilæumsdag, beder jeg modtage min hjerteligste tak.

Birk Nielsen

PERSONALE

NYT

JUBILÆER

Forretningsfører H. Kristiansen, Repax A/S, 25 års jubilæum den 1. november 1954.

Repræsentant E. Forsberg, salgsafdelingen for radio, 25 års jubilæum den 1. december 1954.

PHILIPS A/s

Ansættelser

- 1. okt. 1954 John Winkelmann, lampe afd. (fra fabr.)
- 1. okt. 1954 Leif Berthelsen, spedition
- 1. nov. 1954 Richard Nielsen, lagerkontor
- 1. nov. 1954 frk. Bente Hansen, L. K.

Fratrædelse

- 22. sept. 1954 fru Ruth Blom Hansen, L. K.

Indkaldt til militærtjeneste

- 1. nov. 1954 Kjeld Markmann Andersen, Finax
- 1. nov. 1954 Kurt Krog Andersen, H. B.

Hjemvendt fra militærtjeneste

- 25. okt. 1954 Mogens Sillasen, tiltr. modt. afd.

P. G. I. A/s

Genansættelse

- 16. sept. 1954 frk. Kirsten Suneson

Fratrædelse

- 15. sept. 1954 fru Lissi Kilsgaard Carlsen

FABRIKEN

Ansættelser

- 1. okt. 1954 personalesekretær frk. Greta Køhler, personalekontoret
- 1. okt. 1954 kontorassistent frk. Gerda Jensen, lønningsbogholderiet

Genansættelse

- 27. sept. 1954 kontorassistent fru Kirsten Nielsen, planning lampe.

Fratrædelse

- 30. sept. 1954 kontorassistent Hugo Bechmann, planning lampe

Rigtig mange tak for det smukke maleri, jeg fik som gave til mit 25-års jubilæum.

Maleriet vil altid være mig en kær erindring om en for mig uforglemmelig dag.

Einer E. Stjernø

Fodbold

I FKBU's turnering, som nu er afsluttet, blev førsteholdet nr. 9 af 12 med 8 points efter at have spillet 11 kampe. Fodbold-sæsonen er forbi, og vi håber på bedre resultater næste sæson. Vi har inviteret Allerød til returkamp lørdag den 9. oktober, men har måttet udsætte den grundet på indtrufne omstændigheder.

Klø i Allerød

Søndag den 8. september var vi inviteret til Boldklubben Grum Schwensen's 10-års jubilæum. Vi startede 32 personer, damer og herrer, kl. 13 med bus, og vi havde en festlig tur over Søborg Mose, Bagsværd og Farum til Allerød. Den times tid, turen varede, gik med livlig sang på bagsædet.

I Allerød blev vi budt velkommen af Ove Hydén, og der uddeltes forfriskninger til alle. Først havde vi en interessant rundgang i fabrikken, hvor vi så de nye snedkerimaskiner. Efter rundgangen spadserede damerne og de herrer, der ikke skulle spille, til sportspladsen, medens spillerne efter omklædningen blev kørt dertil.

Kampen indledtes med, at Viggo lavede et fint mål — bare i sit eget net. Derudover skete der ikke noget særligt i første halvleg. Det var nu nok varmen, der havde skylden, — den er vi jo lidt uvant med.

Første halvleg endte altså 1—0 til værtsfolkene.

Anden halvleg begyndte for fuld damp. Dampen var ved at få gryden til at koge over, da dommeren pludselig mente, at Børge trængte til at svale af, og, uvist af hvilken grund, sendte ham ud af banen. Per lavede denne halvlegs mål, så kampen endte 1—1. Pokalen blev Allerøds.

Spillerne takkede hinanden for kampen, og så gik turen tilbage til fabrikken

og festmiddagen. Da vi havde bænket os og kom igang med den herlige mad, kom humøret snart igen på højdepunktet — det var jo faldet noget under kampen.

Efter at Ove havde budt gæsterne velkommen, og vi var kommet helskindet gennem måltidet, hvor Børge forsøgte at sætte ny rekord, tog Alfred ordet og takkede Grum-Schwensen for invitationen.

Han overrakte fru Grum-Schwensen jun. en buket tilligemed en buket til fru Grum-Schwensen sen., som ikke var tilstede. Senere på aftenen fik selskabet en hilsen fra hende med tak for blomsterne. Til boldklubben overrakte Alfred vor jubilæumsgave, en AG 1000 skifter, med ønsket om god fornøjelse og hyggelige timer i brugen af den. Han takkede for kampen og beklagede, at vi skulle lave begge mål.

Da bordene var ryddet, blev der danset, og i en konkurrence vandt Conny fint på sit hverdags-tempo.

Kl. 01 var vognen der, og vi startede mod staden efter at have takket værterne for en herlig dag og aften i kammeratskabets ånd.

Håndbold

I FKBU's sommerturnering, hvori vi deltog med et damehold i mesterrækken, klarede vi os dårligt, idet holdet endte på sidstepladsen med 2 points. Men der har også været en del sygemeldinger, og vi har for lidt damer at tage af. Det er derfor ledelsens håb, at mange melder sig i vinter, så vi kan stå bedre rustet til kampene i den kommende sæson. Indmeldelser modtages af Conny til træningen om lørdagen kl. 13,15—14.

PAPæskén

Husorgan for Philips A/s,
A/s Axel Schou og Pope A/s

Redaktion:

K. Bøge, ansvarsh. redaktør

Jørgen H. Rasmussen, redaktionssekretær

Bladudvalg:

Bent Clémensen, Anne Margr. Jeppesen, Rud Jeppesen,
H. Krebs, Svend Loft, Alfred Sieben, B. Ulstrup